

Жертва Богъ дѣхъ сокровищъ, сердце сокровищно и смиренно Богъ не унижитъ (*). Въ земныхъ си животъ, въ тѣзи юдолю на плача, ный често проливаемы слезы, ный много скръби тѣримъ. А кой е въ тѣи виноватъ? Защо не прибѣгаемы къмъ Бога? У Бога радоститѣ сѣ много; Неговата десница е пълна отъ сѣбѣ каквы утѣшеніѣ. И заради тѣи нека по често взидаваемы къмъ Него: Ты мой Богъ, Ты мое радованіе, не ма оставай въ моѣта скръбъ! И той нѣма да ны остави, ще ны зарадва.

И тѣи нека въ сѣбѣ сѣбѣ сѣбѣ и всегда да са обръщамы къмъ Бога. Богъ е неизмѣняемъ, Богъ е всемогущъ, Той нищо отъ насъ не иска. Той е блаженъ, и насъ ще направи блаженны. Аминь.

ПОУЧЕНІЕ XV.

Вѣрѣю во единого Бога Отца.

До сега ный говорихъмы за таквызи свойства Божіи, които могатъ да сѣ намъ извѣстны и чрѣзъ раздѣла. „Като разгѣдаваемы прилѣжно твореніето на міръ, дѣла Василій Великий, ный познаваемы че Богъ е прѣмъждъръ, всемогущъ, благъ; по-

(*) Псал. 50, 19.